

දානියෙල් පොත - හැට එකවන අංකය

අනාගතවාදී ගෙන්නමේ ආවරණය ඉවත් කිරීම: දානියෙල්ගේ දර්ශන, ගිවිසුම, සහ අවසාන දවස්වල මුද්‍රා තැබීමේ කාලය අවබෝධ කර ගැනීම

Jeff Pippenger

2024-01-25

තවවන පරිච්ඡේදයේදී ගබ්‍රියෙල් දානියෙල් වෙත පැමිණියේ අටවන පරිච්ඡේදයේ ඉදිරිපත් කර තිබූ දර්ශන දෙක පිළිබඳ ඔහුට ප්‍රඥාව හා අවබෝධය ලබා දෙන පිණිසය.

ඔහු මට දැනුම් දී, මා සමඟ කතා කරමින්, මෙසේ කීවේය: "දානියෙල්, නුඹට ප්‍රඥාව හා අවබෝධය දීමට මම දැන් පිටතට ආවෙමි. නුඹගේ යාච්ඤා ආරම්භ වූ විටම ආඥාව නිකුත් වූයේය; ඒ නිසා නුඹට පෙත්වීමට මම ආවෙමි. මක්නිසාද නුඹ ඉතා අතිශයින් ප්‍රියකරුය. එබැවින් මේ කාරණය තේරුම්ගෙන, දර්ශනය සලකා බලව." දානියෙල් 9:22, 23.

දානියෙල්ට ඔහුට අවශ්‍ය වූ "අවබෝධය" ලැබීමට නම්, ගබ්‍රියෙල් ඔහුට "කාරණය" සහ "දර්ශනය" යන දෙකම අවබෝධ කරගැනීමට කීවේය. "කාරණය" වූයේ ශුද්ධස්ථානයන් සත්කාරක සමූහයන් පාගා දමනු ලැබීම පිළිබඳ දර්ශනය වන අතර, "දර්ශනය" වූයේ 1844 ඔක්තෝබර් 22 වන දින ප්‍රකාශවීම පිළිබඳ දර්ශනයය. සොයුරිය වයිට් ද අපට දන්වා සිටින විට මෙම දර්ශන දෙකම අවධාරණය කරයි: දානියෙල් අවුරුදු හැත්තෑක වහල්භාවයන් අවුරුදු දෙදහස් තුන්සියයන් අතර සම්බන්ධය අවබෝධ කරගැනීමට සොයමින් සිටියේය. ගබ්‍රියෙල් "කාරණය" ලෙස හඳුන්වා දුන්නේ අවුරුදු හැත්තෑය; "දර්ශනය" වූයේ අවුරුදු දෙදහස් තුන්සියයයි. ගබ්‍රියෙල් අවුරුදු දෙදහස් තුන්සියය පිළිබඳ අර්ථකථනය සපයන විට, දානියෙල් අන්තිම දවස්වල "ඥානවන්තයන්" නියෝජනය කරයි. ගබ්‍රියෙල්ගේ අර්ථකථනය තුළ "ඥානවන්තයෝ" "කාරණය" සහ "දර්ශනය" යන දෙකම හඳුනාගනිති; දුෂ්ටයෝ නම් තේරුම් නොගනිති. මිලේරයිට්වරු "කාරණය" සහ "දර්ශනය" අවබෝධ කරගෙන සිටියහ, එහෙත් සීමිත ආකාරයකින් පමණි.

පරීක්ෂණ කාලය වූ එම අවුරුදු භාරසිය අනුව, ලෙවි කථාව විසිපස්වන සහ විසිහයවන පරිච්ඡේදවල නිරූපිත "සත් වාර" ගිවිසුමට එරෙහිව පැවති අවුරුදු භාරසිය අනූක කැරලිගැසීම මත පදනම් වූ කාලපරිච්ඡේදයකි. වහල්භාවයේ අවුරුදු හැත්තෑව වූයේ, දේශයට ඇගේ විශ්‍රාමය භුක්තිවිඳීමට ඉඩ නොදුන් සියලුම අවුරුදු එකතුවයි.

ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ බොහෝ දෙනා සමඟ ගිවිසුම ස්ථිර කළ සතිය, දින එක්දහස් දෙසිය හැට බැගින් වූ කාලපරිච්ඡේද දෙකකින් නිරූපිත ඔහුගේ ගිවිසුමේ විවාදයට දර්ශනයක් විය. දෙවියන්වහන්සේගේ මුද්‍රාව සංකේතවත් කරන කුරුසිය විසින් එම ප්‍රකාශිත සතිය දෙකට බෙදනු ලැබීය.

"ජී වමාන දෙවි යන් වහන් සේ ගේ මු ද්‍ර ව, උන් වහන් සේ ගේ ජනතාවගේ නළල් තබනු ලබන් තේ , කු මක් ද? එය මනු ඡා අස් වලට නොව දූ නයන් ට කි යවි ය හ

ලකුණකි ; මන් ද වි නාශකදු නයා මෙම මි දී මේ ලකුණ දක් නට යුතු ය. බු ද් ධි ස් වාමි න් වහන් සේ වි සි න් දත් නපු තු යන් සහ දි යණ් යන් තු ළ කල් ව ලකුණ දැක ඇත. දෙවි යන් වහන් සේ ගේ ව්‍ය වස් ථාව උල් ලංඝනය කී රී මේ පාප ඉවත් කරනු ලබ ඇත. ඔවු න් වි වාහ වස් තු ය පැළ ද සි ටි නි , සහ දෙවි යන් වහන් සි යලු ආඥාවලට කී කරු ද වි ය් වාසවන් තද වෙති .” Manuscript Releases, volume 21, 52.

එම සතිය, 538 වන අවුරුද්දේ ඉරිදා නීතියේදී (මාගයාගේ ලකුණ) බෙදී තිබූ, වසර එක්දහස් දෙසිය හැටක කාලපරිච්ඡේද දෙකකට ආදර්ශ විය; එහිදී ආගමික නොවන පුරාතන විශ්වාසය, අනතුරුව පාප්වාදය, ශුද්ධස්ථානයන් සේනාවන් පාගා දැමුවේය. දින එක්දහස් දෙසිය හැටක් පුරා ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ තම සාක්ෂිය දුන් සේක; අනතුරුව තවත් දින එක්දහස් දෙසිය හැටක් පුරා ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ තම ගෝලයන් මාර්ගයෙන් එම සාක්ෂියම දුන් සේක. වසර එක්දහස් දෙසිය හැටක් පුරා සානන්, ආගමික නොවන පුරාතන විශ්වාසය මාර්ගයෙන්, තම සාක්ෂිය දුන්නේය; අනතුරුව තවත් වසර එක්දහස් දෙසිය හැටක් පුරා සානන් පාප්වාදය මාර්ගයෙන් තම සාක්ෂිය දුන්නේය.

පුරාණ ඉග්‍රායෙලයේ අකීකරුකම හේතුවෙන් දෙවියන්වහන්සේගේ “විවාදය” බවට පත් වූ ගිවිසුම නම්, භූමිය විරාම ගැන්වීමත්, සෑම හතළිස් නවවන අවුරුද්දක්ම සැමරිය යුතු යුබිලියන් විස්තර කළ ලෙවී කථාව විසිපස්වන පරිච්ඡේදයේ ගිවිසුමයි.

තවද ස්වාමීන්වහන්සේ සිනායි කන්දෙහි මෝසෙස්ට කථා කරමින් මෙසේ වදාළසේක: “ඉග්‍රායෙල් පුත්‍රයන්ට කථා කොට ඔවුන්ට මෙසේ කියන්න: මා ඔබට දෙන දේශයට ඔබ පැමිණි කල, එවිට එම දේශය ස්වාමීන්වහන්සේ උදෙසා සබන් කාලයක් පවත්වනු ඇත. අවුරුදු හයක් ඔබ ඔබගේ කෙන වපුරන්නෙහිය; අවුරුදු හයක් ඔබ ඔබගේ මිදිවත්ත කප්පාදු කරන්නෙහිය, එහි එල රැස්කරගන්නෙහිය. නමුත් සත්වන අවුරුද්දේ දේශයට සම්පූර්ණ විවේකයේ සබනක්, ස්වාමීන්වහන්සේ උදෙසා සබනක් විය යුතුය. ඔබ ඔබගේ කෙන වපුරා නොගත යුතුය, ඔබගේ මිදිවත්තද කප්පාදු නොකළ යුතුය. ඔබගේ අස්වැන්නෙන් ස්වයංව වැවී ඇති දේ ඔබ කපා නොගත යුතුය; කප්පාදු නොකළ ඔබගේ වැලේ මිදිද ඔබ රැස් නොකළ යුතුය. මක්නිසාද එය දේශයට විවේකයේ අවුරුද්දකි. දේශයේ සබන ඔබට ආහාරය වන්නේය; ඔබටද, ඔබගේ දාසයාටද, ඔබගේ දාසිටද, ඔබගේ කුලියට වැඩකරන සේවකයාටද, ඔබ සමඟ වාසය කරන විදේශිකයාටද, ඔබගේ ගවයන්ටද, ඔබගේ දේශයෙහි සිටින වනයේ සතුන්ටද, එහි සියලු වැඩිවීම ආහාරය වන්නේය. “තවද ඔබ ඔබට අවුරුදු සබන් හතක් ගණන් කළ යුතුය, එනම් හත වරක් හත් අවුරුදුය; අවුරුදු සබන් හතේ කාලය ඔබට හතළිස් නව අවුරුදු වන්නේය. එවිට ඔබ සත්වන මාසයේ දසවන දින ජුබිලේ හොරණුව හඬවන්නට සැලැස්විය යුතුය; පව් සමාවීමේ දින ඔබගේ මුළු දේශය පුරාම හොරණුව හඬවිය යුතුය. ඔබ පනස්වන අවුරුද්ද ශුද්ධකර, එහි සියලු පදිංචිකරුවන්ට මුළු දේශය පුරා නිදහස ප්‍රකාශ කළ යුතුය. එය ඔබට ජුබිලේ විය යුතුය; ඔබ සෑම දෙනාම තමන්ගේ උරුමකමට නැවත පැමිණිය යුතුය, ඔබ සෑම දෙනාම තමන්ගේ පවුලට නැවත පැමිණිය යුතුය. එම පනස්වන අවුරුද්ද ඔබට ජුබිලේ වන්නේය. එහිදී ඔබ වපුරා නොගත යුතුය; එහි ස්වයංව වැවෙන දේ කපා නොගත යුතුය; කප්පාදු නොකළ එහි වැලේ මිදිද රැස් නොකළ යුතුය. මක්නිසාද එය ජුබිලේය; එය ඔබට ශුද්ධ වන්නේය. ඔබ එහි වැඩිවීම කෙතෙන්ම අනුභව කළ යුතුය. මේ ජුබිලේ අවුරුද්දේ ඔබ සෑම දෙනාම තමන්ගේ උරුමකමට නැවත පැමිණිය යුතුය.” ලෙවී කථාව 25:1-13.

දෙදහස් තුන්සිය වසර පිළිබඳ අනාවැකියේ පළමු කාලපරිච්ඡේදය, ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ විසින් ගිවිසුම ස්ථිර කළ සතියත්, අවුරුදු භාරසිය අනුවත් මෙන්, ලෙවී කථාවෙහි විසිපස්වන හා විසිහයවන පරිච්ඡේදවල “සන් වරක්” යන්න සමඟ සෘජුව සම්බන්ධ වේ.

එබැවින් යෙරූසලම යළි පිහිටුවා ගොඩනැඟීමට ආඥාව නිකුත් වූ කල සිට අභිෂේක ලත් අධිපතියා වන මෙසියා දක්වා සති හතක්ද, හැට දෙකක්ද වන්නේය යන්න දැනගෙන තේරුම් ගන්න; දුෂ්කර කාලවලදී වුවද වීථියද පවුරද නැවත ගොඩනඟනු ලැබේ. දානියෙල් 9:2.

ක්‍රිස්තු පූර්ව 457 දී ආරම්භ වන සති හැට නවය, ඔබව ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ බව්තීමය දක්වාත්, ඔහු ගිවිසුම ස්ථිර කළ සතියේ ආරම්භය දක්වාත් ගෙන යයි; එය දෙවියන්වහන්සේගේ “විවාදයේ” ගිවිසුම වූයේය. එහෙත් “සති හතක්ද, හැට දෙසතියක්ද” යන වාක්‍ය බණ්ඩය මගින් සති හැට නවයෙන් වෙන් කර තබන ලද සතිවල සතියක් (අවුරුදු හතළිස් නවයක්) තිබුණේය. ක්‍රිස්තු පූර්ව 457 දී ආරම්භ කර, අවුරුදු හතළිස් නවයක් තිබිය යුතු වූයේය; මෙය ලෙවී කථාව විසි පහවන පරිච්ඡේදයේ ගිවිසුමටත්, ජුඩ්ලි උත්සවයටත් පැහැදිලි යොමු කිරීමකි. එම අවුරුදු හතළිස් නවය, ජුඩ්ලි චක්‍රවල සංකේතයක් පමණක් නොව, සති උත්සවයේ දින හතළිස් නවයට පසු පැමිණෙන පනස්වන දවස වන පෙන්නකොස්තයටත් සංකේතයක් වූයේය.

දෙදහස් තුන්සිය වසරවල පළමු හතළිස් නව වසරත්, භාරසිය අනු වසරත්, ගිවිසුම ස්ථිර කළ සතියත්, සියල්ලම ලෙවී කථාව විසි හයවන පරිච්ඡේදයේ “සන් වරක්” ලෙස නිරූපිත දෙදහස් පන්සිය විස්ස වසර සමඟ සෘජුව සම්බන්ධ වේ. දෙදහස් තුන්සිය වසර පිළිබඳ අනාවැකියේ සෑම අංගයක්ම 1863 දී ඇඩ්වෙන්ටිස්මය විසින් පසෙකට තබා ප්‍රතික්ෂේප කළ “සන් වරක්” සමඟ සෘජුව සම්බන්ධ වේ. “සන් වරක්” යනු යෝබ්ලේ ගිවිසුමේ සංකේතයක් වන අතර, එබැවින් දෙදහස් තුන්සිය වසර 1844 ඔක්තෝබර් 22 දා අවසන් වූ විට, ඒ සමඟම දෙදහස් පන්සිය විස්ස වසරද එම දිනම අවසන් වූ බවද සලකනු ලැබිය යුතුය; මක්නිසාද, මෝසෙස් ලෙවී කථාව විසි පස්වන පරිච්ඡේදයේ මෙසේ සටහන් කළේය:

තවද නුඹ සඳහා වර්ෂයන්ගේ සබත් සන් වරක් ගණන් කරනු ඇත, එනම් සන් වරක් සන් වර්ෂ; එසේ වර්ෂයන්ගේ සබත් සන් වරේ කාලය නුඹ සඳහා අවුරුදු හතළිස් නවයක් වන්නේය. එවිට හත්වන මාසයේ දසවන දින, ජුඩ්ලියේ ඉරඹුව නාද කරවනු ඇත; ප්‍රායශ්චිත්ත දවසේ නුඹලාගේ මුළු දේශය පුරා ඉරඹුව නාද කරවන්න. ලෙවී කථාව 25:8, 9.

දෙදහස් තු න් සි ය වසරතු ළ අඩංගු සෑම අනාවැකි මය කාලපරි චි ඡේ දයක් ම, ලෙවී වි සි හයෙහි සඳහන් “සන් වර” සමඟ සෘජු ව සම් බන් ධ වී ඇත; එයට අනාවැකි මය කාලපරි චි ඡේ ද දෙකම අවසන් වූ දවසද ඇතු ළත් වේ . පළමු හතළි ස් නව වසර, දෙවි යන් වහන් සේ ගේ ජනතාව බැබි ලෝනි යෙන් පි ටතට පැමි ණි කල සම් පූ ර් ලැබී මට නි යම් තව නි බු යෙරු සලමේ නැවත ගොඩනැඟී ම හා ප්‍ර නි ෂ් ඨාපනය කි කාර් යය හඳු න් වා දු න් තේ ය. තෙවැනි ආඥාවට පෙර දේ වමාළි ගාව නි ම කරන ලද් ම එලෙසම තෙවැනි දූ තයා පැමි ණි මට පෙර මි ලරයි ටි දේ වමාළි ගාවද නි ම කරනු ලැ ටි එහෙත් ක්‍රි .පූ . 457 න් පසු වද, “වී දි ය” තවමත් “නැවත ගොඩනැඟී ය යු තු ” වූ අතර “අපහසු කාලවලදී පවා ප්‍ර ාකාරය”ද එසේ මය. ආල් ෆා සහ ඔමේ ගා වන

යේ සු ස් වහන් සේ සැම වි ටම යම් දෙයක අවසානය, යම් දෙයක ආරම්භය මඟින් නිරූපණය කරන අතර, 1844 ඔක්තෝබර් 22 න් පසු, මිලර්ට් විවරු "අපහසු කාලය" "විදිය" සහ "ප්‍රාකාරය" නිමකළ යුතු වසිටියහ.

සහෝදර් වයිට් යෙරුසලමේ වටා තිබූ සත්‍ය අර්ථයේ රක්ෂණ බිත්තිය දෙවියන්වහන්සේගේ ව්‍යවස්ථාවේ සංකේතයක් ලෙස හඳුන්වයි; 1844 ඔක්තෝබර් 22 දිනෙන් වහාම පසු, විශ්වාසවන්තයන් ස්වර්ගීය ශුද්ධස්ථානය තුළට මඟ පෙන්වනු ලබ, දෙවියන්වහන්සේගේ ව්‍යවස්ථාව (එනම්, බිත්තිය) හඳුනාගත්හ. සබ්බතයද ඇතුළුව දෙවියන්වහන්සේගේ ව්‍යවස්ථාව හඳුනාගැනීම සඳහා, මිලර්ට්ට්වරුන් පුරාණ ඉශ්‍රායෙල්ගේ ගිවිසුම වෙත නැවත මඟ පෙන්වනු ලැබූහ. සත්‍ය අර්ථයේ "විදිය" යළි පිහිටුවීම යනු, මිලර්ට්ට්වරුන් යෙරෙමියාගේ "පැරණි මාවත්" වෙත ආපසු හැරී ගිය කල ආත්මිකව ඉටු වූ යළි ස්ථාපනයයි. බිත්තියන් විදියන් ස්ථාපිත කරනු ලැබූ කාලපරිච්ඡේදය තුළ පැවතිය යුතු වූ "අපහසු කාලය" 1844න් පසු ඉටු විය යුතුව තිබුණි; එවකට ළඟා වෙමින් සිටි, සහ එම ඉතිහාසය තුළ ඉක්මනින්ම ආරම්භ වූ සිවිල් යුද්ධය, එම අපහසු කාලයන් නියෝජනය කළේය.

ඔවුන් විශ්වාසවන්තව සිටියේ නම්, ඔවුන් දාසයන් නිදහස් කරනු ලබන ජුලිලියේ සංකේතාත්මක පනස්වන අවුරුද්දට ළඟා වන්නට තිබුණි; එයම, විමුක්තියේ පණිවිඩය සම්පූර්ණ ලෝකයට ගෙනයනු ලබන පෙන්නකොස්තේ පනස්වන දවසින්ද නිරූපණය කරනු ලැබීය. එහෙත් 1844 න් පසු බොහෝ දෙනා සබත් ආලෝකයට විරුද්ධ වූහ, සහ 1863 දී ඔවුහු මෝසෙස්ගේ පණිවිඩයද ("සන් වරක්") ප්‍රතික්ෂේප කළහ; එය එලියා (William Miller) විසින් ඔවුන් වෙත ගෙන එනු ලැබුවකි. වෙනත් වචනවලින් කියනවා නම්, ඔවුහු තමන් විසින් ප්‍රතික්ෂේපනය කර එහි ගමන් කළ යුතු වූ "මාර්ගය" (පැරණි මාවත්) වෙනත් හැරී ගියහ.

යේසුස්වහන්සේ සැමවිටම අවසානය ආරම්භය මඟින් දර්ශනය කරනු ලබන අතර, දස කතෘත්වයන්ගේ උපමාව අවසාන දිනවල නැවත කථනය කරනු ලබන විට, යෙරුසලම ප්‍රතික්ෂේපනය කිරීමේ කාර්යය නැවතත් ඉටු කරනු ලැබීය යුතුය. "මාර්ගය සහ ප්‍රාකාරය" "අසිරු කාලයන්හි" ගොඩනඟනු ලැබේ. අපි දැන් ඒ අසිරු කාලයන්ට ප්‍රවේශ වෙමින් සිටිමු. 1844 ඔක්තෝබර් 22, ඉක්මනින් පැමිණෙන ඉරිදා නීතියට පූර්වනාදර්ශනයක් වන බැවින්, එබැවින් එළිදරව් පොතේ එකොළොස්වන පරිච්ඡේදයේ "මහා භූමිකම්පාවේ පැය" පැමිණෙන විට, මාර්ගය සහ ප්‍රාකාරය අසිරු කාලයන්හි ගොඩනඟනු ලැබේ. දැන් අපි එම අසිරු කාලයන් හඳුනාගන්නෙමු ඉස්ලාමයේ වර්ධනය වන යුද්ධකාරීත්වයෙන් උත්පාදනය වන "ජාතීන්ගේ කෝපගැන්වීම" ලෙසය.

"දුක්කාලයක්" පිළිබඳව පෙර ලියා තිබූ දේ විස්තර කරමින් සිටියදී, ඇය Early Writings නම් පොතෙහි සටහන් වී ඇති පැහැදිලි කිරීමක් ලබා දුන්නාය.

"1.33 වන පිටුව වෙහි මෙසේ දක්වා ඇත: 'දෙවියන් වහන්සේගේ සැබෑ ඉශ්‍රායෙලය සහ අවිශ්වාසකයන් අතර වෙන් කර තබන බිත්තිය ශුද්ධ සබත් දිනය බවත් එසේ ම පවතින බවත් මම දුටුවෙමි; තවද, දෙවියන් වහන්සේගේ ප්‍රිය, බලාසිටින්නා වූ ශුද්ධවන්තයන්ගේ හෘදයන් එක් සන් කරවන මහත් ප්‍රිය දිනය බව මම දුටුවෙමි. සබත් දිනය නොදකින, එය නොපවත් වන දරු වන්

දෙව් යන් වහන් සේ ට සි ටි න බවද මම දු වු වෙමි . එය පි ළි බද ආලෝකය ඔවු න් ප්‍ර ති ක් ෂේ ප කර නොති බු ෂි . නවද, දු ෂ් කර කාලය ආරම් භ වන වි ට, අපි ඉදි රි ගොස් සබන් දි නය නවදු රටන් සම් පූ ර් ශ් ලෙස ප්‍ර කාශ කළ අවස් ථාවේ දී , අපි ශු ද් ධාත් මයාණන් ගෙන් පූ ර් ශ් කරනු ලැබු වෙමු .”

“මෙම දර්ශනය 1847 දී දෙන ලද්දේ, සබන් දවස පවත්වමින් සිටියේ අද්වෙන්ති සහෝදරයන්ගෙන් ඉතා සුළු පිරිසක් පමණක් වූ කාලයකය; එම සුළු පිරිස අතරින් ද සබන් පිළිපැදීම දෙවියන්වහන්සේගේ ජනතාව හා අවිශ්වාසීන් අතර සීමාරේඛාවක් ඇදීමට ප්‍රමාණවත් වැදගත්කමක් ඇති දෙයක් යැයි සිතුවෝ ඉතා අල්පය. දැන් ඒ දර්ශනයේ ඉටුවීම දක්නට ලැබීමට ආරම්භ වී ඇත. මෙහි සඳහන් කර ඇති ‘එම විපත්කාලයේ ආරම්භය’ යන්න, වසංගත වැගිරවනු ලැබීමට පටන් ගන්නා කාලය නොව, එය වැගිරවනු ලැබීමට ටික කලකට පෙර, ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ ශුද්ධස්ථානයෙහි සිටින අතරතුර ඇති වන කෙටි කාලයකි. ඒ කාලයේදී, ගැලවීමේ කාර්යය අවසන් වෙමින් පවතින අතර, පොළොව මත විපත් පැමිණෙමින් පවතිනු ඇත; ජාතීන් උදහස් වන්නෝ ය, එහෙත් තුන්වැනි දූතයාගේ කාර්යයට බාධා නොවන ලෙස ඔවුන් වළක්වා තබනු ලැබේ. ඒ කාලයේදී ‘අවසන් වර්ෂාව,’ එනම් ස්වාමීන්වහන්සේගේ සන්නිධානයෙන් ලැබෙන ප්‍රබෝධය, තුන්වැනි දූතයාගේ මහත් හඬට බලය දීමටත්, අවසාන වසංගත සත්කය වැගිරවනු ලබන කාලයෙහි ශුද්ධවත්තයන් ස්ථිරව සිටීමට සූදානම් කිරීමටත් පැමිණෙනු ඇත.” Early Writings, 85.

කෘපාකාලය අවසන් වීමට පෙර “කෙටි කාල පරිච්ඡේදයක්” ඇත; එහිදී “ජාතීන් කෝපයට පත්වනු ඇත, එහෙත් පාලනය කර තබනු ලැබේ.” ඒ සමයෙහිම “පසුව වැසි” පැමිණේ. “ජාතීන්ගේ කෝපවීම” යනු එළිදරව් පොතේ එකොළොස්වන පරිච්ඡේදයේ හඳුනාගත් සංකේතයකි.

ජාතීන් කෝපවූහ; නුමුත් ඔබගේ උදහස පැමිණ ඇත, මළවුන් විනිශ්චය කරනු ලැබිය යුතු කාලයත් පැමිණ ඇත; ඔබගේ සේවකවූ අනාගතවක්තෘවරුන්ටත්, ශුද්ධවත්තයන්ටත්, ඔබගේ නාමයට භයවන්නන්ටත්, කුඩා අය සිට මහත් අය දක්වා, විපාක දෙන පිණිසත්, පොළොව විනාශ කරන අය විනාශ කරන පිණිසත්. එළිදරව් 11:18.

සොයුරු වයිට් මෙම පදය පිළිබඳ අදහස් දක්වයි.

“ජාතීන්ගේ කෝපයද, දෙවියන්වහන්සේගේ උදහසද, මළවුන් විනිශ්චය කිරීමේ කාලයද, එකිනෙකට අනුව පැමිණෙන වෙන වෙනම හා පැහැදිලි සිදුවීම් බව මම දුටුවෙමි; එමෙන්ම මිකායෙල් තවමත් නැඟී සිටියේ නැති බවද, කිසි කලෙක නොවූ පරිදි වූ පීඩාකාලය තවමත් ආරම්භ වී නැති බවද දුටුවෙමි. ජාතීන් දැන් කෝපයට පත්වෙමින් සිටිති; එහෙත් අපගේ මහෝත්තම පූජකයා ශුද්ධස්ථානයෙහි තම කාර්යය අවසන් කළ විට, ඔහු නැඟී සිටිනු ඇත, පළිගැනීමේ වස්ත්‍ර අඳිනු ඇත, එවිට අවසාන වසංගත සත වගුරුවනු ලැබෙනු ඇත.”

“ශුද්ධස්ථානයෙහි යේසුස්වහන්සේගේ කාර්යය අවසන් වන තුරු දූතයන් සතරදෙනා සුළං සතර රඳවා තබන බවද, එවිට අවසාන වසංගත සත පැමිණෙන බවද මම දුටිමි.” Early Writings, 36.

"ජාතීන්ගේ කෝපගැන්වීම්" සිදුවන්නේ පරීක්ෂාකාරය අවසන් වීමට මෙම ආකාරයට අනුමත වීමෙන් පසුවය. "දෙවියන් වහන්සේගේ උදහස"ය. "දෙවියන් වහන්සේගේ උදහස" සිදුවන්නේ පරීක්ෂාකාරය අවසන් වන විටය, සහ "මෙවුන් විනිශ්චය වන අතර කාලය" යනු සහසූචක වර්ෂය තුළ සිදුවන විනිශ්චයක් සම්බන්ධයෙන් වර්ෂ 1844 දී ආරම්භ වූ මෙවුන්ගේ විනිශ්චයට අදාළ නොවේ.

තවද මම දුටුවෙමි, ස්වර්ගයෙන් බැස එන දූතයෙකු, යටිතල නොමැති අගාධයේ යතුරුද ඔහුගේ අතෙහි මහත් දාමයක්ද ඇතිව. ඔහු එම නාගයා, එනම් ඒ පැරණි සර්පයා, යක්ෂයාද සතන්ද වන ඔහුව අල්ලාගෙන, අවුරුදු දහසකට බැඳ තැබුවේය. තවද ඔහුව යටිතල නොමැති අගාධයට හෙළා, එහි ඔහුව වසා, ඔහු මත මුද්‍රාවක් තැබුවේය, එනම් අවුරුදු දහස සම්පූර්ණ වන තුරු ඔහු ජාතීන් තවදුරටත් රවටා නොදමන පිණිසය; එයින් පසු ඔහු සුළු කාලයකට මුදා හැරිය යුතුය. තවද මම සිංහාසන දුටුවෙමි, ඔවුහු ඒවා මත හිඳගත්තෝය, විනිශ්චය කිරීමේ බලයද ඔවුන්ට දෙන ලද්දේය. තවද සේසුවහන්සේ පිළිබඳ සාක්ෂිය නිසාද දෙවියන්වහන්සේගේ වචනය නිසාද හිස කපා මරාදමනු ලැබුවන්ගේ ආත්මයන් මම දුටුවෙමි; මෘගයාට හෝ ඔහුගේ රූපයට නමස්කාර නොකළා වූද, ඔහුගේ සලකුණ තම නළලවල හෝ තම අත්වල නොලැබූවා වූද ඔවුන්ය; ඔවුහු ජීවත්ව, ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ සමඟ අවුරුදු දහසක් රජකම් කළෝය. එළිදරව් 20:1-4.

"ශුද්ධවත්තයන්ට දෙන ලද" විනිශ්චය යනුවෙන් දක්වන්නේ, ඔවුන් විනිශ්චයට ලක් කරනු ලබන බව නොව, සහසූකාරය තුළ ඔවුන් දුෂ්ටයන් මත විනිශ්චය කරනු ලබන බවයි.

"පළමු නැවත නැගීයීමත් දෙවන නැවත නැගීයීමත් අතර ඇති අවුරුදු දහසක කාලය තුළ දුෂ්ටයන්ගේ විනිශ්චය සිදු වෙයි. ප්‍රේරිත පාවුල් මේ විනිශ්චය දෙවන පැමිණීමෙන් පසුව සිදුවන සිදුවීමක් ලෙස සලකයි. 'ස්වාමීන් වහන්සේ එන තුරු කාලයට පෙර කිසිවක් විනිශ්චය නොකරන්න; උන්වහන්සේ අදුරේ සැඟවුණු දේවල්ද එළියට ගෙන එන සේක, සිත්හි අභිප්‍රායන්ද ප්‍රකාශ කරන සේක.' 1 කොරින්ති 4:5. දානියෙල් ප්‍රකාශ කරන්නේ, පුරාණ දිනයන්ගෙන් වූ තැනත්වහන්සේ පැමිණි විට, 'ඉතා උතුම් තැනත්වහන්සේගේ ශුද්ධවත්තයන්ට විනිශ්චය දෙන ලද්දේය' යනුවෙනි. දානියෙල් 7:22. මේ කාලයේදී ධර්මිෂ්ඨයෝ දෙවියන්වහන්සේට රජවරුන්ද පූජකයන්ද ලෙස රාජ්‍ය කරති. එළිදරව්වෙහි යොහාන් මෙසේ කියයි: 'මම සිංහාසන දුටුවෙමි; ඔවුහු ඒවා මත හිඳගත්හ; විනිශ්චය ඔවුන්ට දෙන ලද්දේය.' 'ඔවුහු දෙවියන්වහන්සේගේද ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේද පූජකයෝ වන්නෝය, උන්වහන්සේ සමඟ අවුරුදු දහසක් රාජ්‍ය කරන්නෝය.' එළිදරව් 20:4, 6. පාවුල් කලින් අනාවැකි කී පරිදි, 'ශුද්ධවත්තයෝ ලෝකය විනිශ්චය කරන්නෝය' යන කාරණය ඉටු වන්නේද මේ කාලයේදීය. 1 කොරින්ති 6:2. ඔවුහු ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ සමඟ එකමුතුව දුෂ්ටයන් විනිශ්චය කරති; ඔවුන්ගේ ක්‍රියාවන් නීතිග්‍රන්ථය වන බයිබලය සමඟ සසඳමින්, ශරීරයෙන් කරන ලද ක්‍රියාවන් අනුව සෑම නඩුවක්ම තීරණය කරති. ඉන්පසු දුෂ්ටයන්ට ඔවුන්ගේ ක්‍රියා අනුව භෝග කළ යුතු කොටස මිනුම් කර දෙනු ලැබේ; එය ඔවුන්ගේ නම්වලට විරුද්ධව මරණයේ පොතෙහි ලියා තබනු ලැබේ."

"සාතන් ද දුෂ්ටයන් ද තමන්ගේ ක්‍රියා සඳහා වහන්සේ විසින් දඬුවම් වහන්සේගේ විනිශ්චය විනිශ්චය කරනු ලබති. පාවුල් මෙසේ කියයි: 'අපි දූතයන් විසින්'

කරන් නෙමු යන් නඹනොදන් නහු ද? 3 වන පදය. තවද යුද් ප්‍ර කාශ කරන් නේ , 'තමන් ගේ ප්‍ර ඵමස් ඵානය රු ක නොගෙන, තමන් ගේ ම වාසස් ඵානය අන් හැර ගි දු නයන් , මහන් දවසේ වි නි ය් වය දක් වා අන් ධකාරය යටතේ සදාකාලි ක බැඳු තබා ඇත' යනු වෙනි . යුද් 6."

"අවුරුදු දහස අවසන් වන කල දෙවන උත්ථානය සිදුවනු ඇත. එවිට දුෂ්ටයෝ මරණයෙන් නැගිටුවනු ලබමින්, 'ලිවනු ලැබූ විනිශ්චය' ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා දෙවියන්වහන්සේ ඉදිරියෙහි පෙනී සිටිනු ඇත. එබැවින්, ධර්මදුෂ්ටයා ධර්මිෂ්ඨයන්ගේ උත්ථානය විස්තර කළ පසු මෙසේ කියයි: 'අනෙක් මළවුන් වනාහි අවුරුදු දහස සම්පූර්ණ වන තුරු නැවත ජීවත් නොවූහ.' එළිදරව් 20:5. තවද යෙසායා දුෂ්ටයන් ගැන මෙසේ ප්‍රකාශ කරයි: 'ඔව්හු වළෙහි සිරකරුවන් රැස් කරනු ලබන ලෙස එකට රැස් කරනු ලබන්නෝය, ඔව්හු සිරගෙදර තුළ වසා දමනු ලබන්නෝය, බොහෝ දවස් ගත වූ පසු ඔව්හු සොයා බලනු ලබන්නෝය.' යෙසායා 24:22." The Great Controversy, 660, 661.

එබැවින්, "ජාතීන්ගේ කෝපගැන්වීම" යන්නෙන් පරීක්ෂණ කාලය අවසන් වීමට පෙර ලෝකය මත පැමිණෙන "අපහසු කාලයන්" අදහස් කරන බවද, "ජාතීන් කෝපගන්වනු ලබන" විට ඒවා එකවරම "පාලනය යටතේ තබාගනු ලබන" බවද පැහැදිලිය.

"ජාතීන්ගේ ක්‍රෝධයද, දෙවියන්වහන්සේගේ උදහසද, මළවුන් විනිශ්චය කිරීමට නියම වූ කාලයද එකිනෙකට අනුව පැමිණෙන, වෙන වෙනම හා පැහැදිලි ලෙස වෙන්වූ දේවල් බව මම දුටුවෙමි." Early Writings, 36.

"ජාතීන් කෝපවූ" කාලයේදී, අග වර්ෂාව වැටෙන්නට ආරම්භ වේ.

"ඒ කාලයේදී, ගැලවීමේ කාර්යය අවසන් වෙමින් තිබෙන අතර, පොළොව මත විපත්තිය පැමිණෙමින් තිබෙනු ඇත; ජාතීන් කෝපයට පත්ව සිටිනු ඇත, එහෙත් තුන්වන දූතයාගේ කාර්යය වළක්වා නොදමන ලෙස ඔවුන් රඳවා තබනු ලබනු ඇත. ඒ කාලයේදී 'පසු වැස්ස,' එනම් ස්වාමීන්වහන්සේගේ සන්නිධානයෙන් එන ප්‍රාණවත් කිරීම, තුන්වන දූතයාගේ මහත් හඬට බලය දෙන පිණිසද, අන්තිම වසංගත සන්දේශා වගුරුවනු ලබන කාලයේදී ශුද්ධවත්තයන් ස්ථිරව සිටීමට ඔවුන් සූදානම් කරන පිණිසද පැමිණෙනු ඇත." Early Writings, 85.

"ජාතීන් කෝපයට පත්වන" අවස්ථාවක් ඇත, එහෙත් ඒ සමකාලීනව ඔවුන් "තවතා තබා" ඇත. එවිටම ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ සිය මහිමයේ රාජ්‍යය ස්ථාපිත කරන්නේය, මන්ද උන්වහන්සේ සිය රාජ්‍යය ස්ථාපිත කරන්නේ පශ්චාත් වර්ෂාවේ කාලය තුළය.

"අවසාන වර්ෂාව පවිත්‍ර වූවන් මත පැමිණෙමින් තිබේ—එවිට සියල්ලෝම පෙර මෙන් එය ලබනු ඇත.

"දූතයන් සතරදෙනා අතහැර දෙන කල, ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ තම රාජ්‍යය ස්ථාපනය කරනු ඇත. තමන්ට හැකි සියල්ල කරමින් සිටින අය හැර අන් කිසිවෙකු අවසාන වර්ෂාව නොලබති." Spalding and Magan, 3.

Early Writings හි පෙර ඡේද දෙකෙන් පැහැදිලි කරනු ලබන්නේ , ජාතීන් කෝපයට පත් වන අතරම "නි යන් ත්‍ර ණය කර තබනු " ලබන විට, දූ නයන් සතර දෙනා සු ලං සතර අන් හි ටු වා තබන බවයි . එබැවින් ජාතීන් ගේ කෝපයට පත් වීම "සු ලං සතර" ම

නි රු පණය කර ඇත. එමෙන් ම, දූ තයන් සතර දෙනා කෝපයට පත් ජාතීන් නි යන් තුණය කර තබන කාලයේ දී පසු වැස් සපැමිණෙන බවද ඇය සදහන් කළාය. වැස් සපැමිණෙන විට ආරම්භ වන, එනම් ජාතීන් කෝපයට පත් වන නමුත් නි යන් තුණය කර තබනු ලබන එම කාලපරිච්ඡේදය, මී කාසෙල් නැඟිටි නතෙක් මතු ඡාය යන් ගේ කරුණාකාලය අවසන් වන තෙක් දිගටම පවතී. එම කාලපරිච්ඡේදය ගැළවී ම අවසන් වෙමින් යන කාලය වන අතර, එබැවින් එය ශුද්ධ නිව්වාසයෙහි ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ ගේ අවසාන සේවය නිරූපණය කරයි; එය උන්වහන්සේ පාප පොත් වලින් මකා දමන නාවු හෝවි නිශ්චය පොත් වලින් ඔවුන් ගේ නිදමන් නාවු කාලපරිච්ඡේදය ලෙස හඳුනා ගනු ලැබේ. දූ තයන් සුළං සතර අත්හි තබන එම කාලපරිච්ඡේදය, එක් ලක්ෂ හතළිස් හතර දහස මුද්‍රා තැබී මේ කාලය

තුන්වන අභාගයේ ඉස්ලාමය යනු “ජාතීන් කෝපයට පත් කරන” බලයය; තුන්වන අභාගය 2001 සැප්තැම්බර් 11 දින පැමිණියේය, එහෙත් ඉස්ලාමය වහාම “අඩංගුවේ තබන ලද්දේය.” “නැගෙනහිර සුළඟ” යනු ඉස්ලාමයේ සංකේතයක් වන අතර, දෙවියන්වහන්සේ “නවත්වන” (වළක්වන) “දරුණු සුළඟ” ලෙස යෙසායා “නැගෙනහිර සුළඟ” හඳුන්වා දෙයි. ඉස්ලාමයේ යුද්ධය නැවත නැවතත් ප්‍රසව වේදනාවෙන් පෙළෙන ස්ත්‍රියක ලෙස නිරූපණය කරනු ලැබේ; මක්නිසාද එය 2001 සැප්තැම්බර් 11 දින ආරම්භ වූ, ක්‍රමයෙන් තීව්‍ර වන යුද්ධයකි. එදින එළිදරව් පොතේ දහඅටවන පරිච්ඡේදයේ බලවත් දූතයා අවතීර්ණ වූයේය, එය නිව් යෝර්ක් නගරයේ මහත් ගොඩනැගිලි බිම හෙළනු ලැබීමෙන් සලකුණු කරනු ලැබීය.

“මම ප්‍රකාශ කර ඇත්තේ නිව් යෝර්ක් නගරය මහාලිංගික රැළි පහරකින් විනාශ කර දමනු ලබන බව යන වචනය දැන් පැමිණෙන්නේද? මෙය මම කිසිදා නොකීවෙමි. එහි මහත් ගොඩනැගිලි තට්ටුව මත තට්ටුවක් ලෙස උසට නැඟී යන අයුරු මම නරඹමින් සිටියදී, ‘ස්වාමීන් වහන්සේ භූමිය දැඩි ලෙස කම්පා කරවීමට උදිත වන කල, කොපමණ භයානක දර්ශන සිදුවේද! එවිට එළිදරව් 18:1-3 හි වචන සම්පූර්ණ වනු ඇත’ යැයි මම කීවෙමි. එළිදරව් පොතේ දහඅටවන පරිච්ඡේදය සම්පූර්ණයෙන්ම පෘථිවිය මත පැමිණෙන දේ පිළිබඳ අනතුරු ඇඟවීමකි. එහෙත් නිව් යෝර්ක් පිළිබඳ විශේෂයෙන් කුමක් පැමිණෙන්නේද යන්න ගැන මට කිසිම විශේෂ ආලෝකයක් නැත; නමුත් දෙවියන්වහන්සේගේ බලය පෙරළී, නැවත පෙරළී ක්‍රියා කිරීමෙන් එහි මහත් ගොඩනැගිලි යම් දිනක බිම හෙළනු ලබන බව මම දනිමි. මට දී ඇති ආලෝකයෙන්, විනාශය ලෝකයේ ඇති බව මම දනිමි. ස්වාමීන් වහන්සේගෙන් එක වචනයක්, ඔහුගේ බලවත් ශක්තියේ එක ස්පර්ශයක් පමණක් ඇතිවුවහොත්, මේ දැවැන්ත ව්‍යුහයන් වැටී යනු ඇත. අපට කල්පනා කළ නොහැකි තරම් භයානක භාවයකින් යුත් දර්ශන සිදුවනු ඇත.” Review and Herald, July 5, 1906.

1843 සහ 1850 සටහන් පුවරුවල ඉස්ලාමය “යුද්ධ අශ්වයන්” ලෙස නිරූපණය කර ඇත. පළමු සහ දෙවන “Woe” හි ඉස්ලාමය ප්‍රකාශ කරනු ලබන එළිදරව් පොතේ නවවන පරිච්ඡේදයේදී, ඉස්ලාමයේ ස්වභාවය එහි රජුගේ නාමයෙන් හඳුනා ගනු ලැබේ.

ඔවුන් මත රජෙකුද තිබුණේය; ඔහු අගාධ ගහනයේ දූතයාය. ඔහුගේ නාමය හෙබ්‍රෙව් භාෂාවෙන් අබ්ද්දොන්ය, නමුත් ග්‍රීක භාෂාවෙන් ඔහුගේ නාමය අපොල්ලියොන්ය. එළිදරව් 9:11.

නවවන පරි වී ඡේ දයේ එකොළොස් වන පදය වන මේ පදය, පරණ ගි වී සු මේ (හෙබ්බෙ හෝ නව ගි වී සු මේ (ග්‍රී ක) නි රු පණය කරනු ලැබූ වද, ඉස් ලාමයේ ස් වභාවය අබ් හෝ අපොල් ලී යොත් බව භවිෂ්‍යවාණි කව හදු නා දෙයි . මේ නම් දෙකම "වි නාශය සහ මරණය" යන අර්ථය දරයි .

"දූතයන් සතර සුළං අල්ලාගෙන සිටිති; ඒවා නිරූපණය කරනු ලබන්නේ බැඳී සිටීමෙන් මිදී, මුළු පොළොවේ මුහුණත පුරා උද්ධමනයෙන් දුවන්නට උත්සාහ කරන, තමන් ගමන් කරන මඟ විනාශයත් මරණයත් රැගෙන යන කෝපයෙන් උද්වේගිත අශ්වයෙකු ලෙසය." Manuscript Releases, volume 20, 217.

සතර සුළං යනු නිදහස් වීමට උත්සාහ කරන, බයිබල් අනාවැකියේ කෝපිත අශ්වයා ය. එම කෝපිත අශ්වයාගේ අනාවැකිමය ලක්ෂණවලින් එකක් වන්නේ, ඔහු රඳවා තබා ඇති නමුත්, සියලු පොළොව මත "විනාශය හා මරණය" ගෙන එමින් නිදහස් වීමට උත්සාහ කරමින් සිටීමය.

අපි මෙම විෂයයන් මිළඟ ලිපියේදී නවදුරටත් සාකච්ඡා කරනු ඇත.

"දේව ජනතාවට, දැන් ප්‍රායෝගිකවම මූර්තිපූජාවට පවරා දී ඇති දහස් ගණන් නගරයන් මත පැමිණෙමින් තිබෙන විනාශය පිළිබඳ හැඟීමක් තිබුණේ නම් කොපමණ යහපත්ද! එහෙත් සත්‍යය ප්‍රකාශ කරමින් සිටිය යුතු බොහෝ දෙනෙක් තම සහෝදරයන්ට චෝදනා කරමින් ඔවුන් දෝෂාරෝපණය කරති. දෙවියන්වහන්සේගේ හැරවීමේ බලය මතස් මත පැමිණෙන කල, නියත වෙනසක් ඇති වන්නේය. මිනිසුන්ට විවේචනය කිරීමටත් කඩා බිඳ දැමීමටත් කිසි ආශාවක් නොවන්නේය. ලෝකයට ආලෝකය බැබළීමට බාධා කරන ස්ථානයක ඔවුන් නොසිටිනු ඇත. ඔවුන්ගේ විවේචන, ඔවුන්ගේ චෝදනා කිරීම, නවතින්නේය. සතුරාගේ බලවේග සටන සඳහා එකතු වෙමින් සිටිති. දරුණු ගැටුම් අප ඉදිරියේ ඇත. එක්ව සිටින්න, මාගේ සහෝදරවරුනි සහ සහෝදරියනි, එක්ව සිටින්න. ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ සමඟ බැඳී සිටින්න. 'A confederacy' යයි ඔබ සැම නොකියන්න;... ඔවුන් බිය වන දේට ඔබ සැම බිය නොවන්න, භීතියට පත් නොවන්න. සේනාධිපතිවහන්සේගේ ශුද්ධව ගණන් කරන්න; ඔබගේ භයද, ඔබගේ භීෂණයද ඔහුම විය යුතුය. එවිට ඔහු ශුද්ධස්ථානයක් වන්නේය; එහෙත් ඉශ්‍රායෙල්ගේ ගෘහ දෙකම සඳහා පැකිළීමේ ගලක්ද, අපරාධයේ පර්වතයක්ද, යෙරුසලමේ වැසියන්ට උගුලක්ද, පැණයක්ද වන්නේය. ඔවුන් අතර බොහෝ දෙනෙක් පැකිළී වැටෙන්නෝය, කැඩී බිඳෙන්නෝය, උගුලට හසුවන්නෝය, අල්ලාගනු ලැබෙන්නෝය.'

"ලෝකය එක් නාට්‍ය ශාලාවකි . එහි නළු නි යන් වන එහි වැසි යෝ, අවසාන මහත් නාට්‍ය යේ නම නමන් ගේ කොටස ක්‍රි යාන් මක කි රී මට සු දානම් වෙති . දෙවි ය2 වහන් සේ දෘෂ් ටි යෙන් අහි මි කර ඇත. මනු ෂ්‍ය වර් ගයාගේ මහත් ජනසමූ දා අතර, මනු ෂ්‍ය යන් නමන් ගේ ස් වාර් එකාමි අරමු ණ ඉටු කරගැනී ම පි ණ ස සන් ධානගත වන් නේ ය යන අර්ථයෙන් හැර, කි සි දු ඒකත් වයක් නැත. දෙවි යන වහන් සේ නි රී ක් ෂණය කරමි න් සි ටි නසේ ක. උන් වහන් සේ ගේ කැරළි ක ප්‍ර ජාවන් සම් බන් ධයෙන් වූ උන් වහන් සේ ගේ අරමු ණ ඉටු වනු ඇත. දෙවි වහන් සේ කලබලය හා අවි ධි මන් භාවයේ මූ ලදු ව්‍ය යන් ට කාලයක් සඳහා ආධි දරන් නට ඉඩ දෙන නමු න් , ලෝකය මනු ෂ්‍ය යන් ගේ අනට භාර දී නැත. අවසාන මහත් දර් ගන නාට්‍ය ය තු ළ උදාකරවී මට පහළි න් එන බලයක් ක්‍රි යා කරමි න්

සි ටි සී ,—සැටන් ක්‍රිස්තුස් ලෙස පැමිණ, රහස් සමාජවල එකී නෙකාට බැඳෙමි 2
අය අතර අධර්ම මිෂ්ටිකමේ සි යලි වංචාකාරී භාවය සමඟ ක්‍රියාකරමින් .
සන්ධානගත වී මේ ආශාවට යටත් වන අය සතු රාගේ සැලසුම් ක්‍රියාවට නංවමි 2
සි ටි ති . හේතු වපසු වප්‍රතිඵලය පැමිණෙන්නට ඇත."

"අපරාධය එහි සීමාවට ප්‍රායෝගයෙන් පැමිණ ඇත. ව්‍යාකූලත්වය ලෝකය පුරා පිරී
ඇත; තව නොබෝ කලකින් මහා භීතියක් මනුෂ්‍යයන් මත පැමිණෙන්නට ඇත.
අවසානය ඉතා සමීපය. සත්‍යය දන්නා අප, ලෝකය මත අතිශය ආකස්මික
විස්මයක් ලෙස ඉක්මනින්ම බිඳ වැටීමට ඇති දේ සඳහා සූදානම් වෙමින් සිටිය
යුතුය." Review and Herald, September 10, 1903.